

Henseende overordentlig glædeligt, og hvad der synes mig at være særlig glædeligt, er, at denne stærke Indtægtsstigning, som sikkert i en nær Fremtid vil standse og maa ske endog afløses af en Nedgang, allerede er indtraadt i det Finansaar, der nylig er afsluttet. At den ikke har ladet vente længere paa sig, er efter min Opfattelse et meget stort Held, thi Indtægterne for Finansaaret 1912—13, altsaa det Finansaar, hvis Statsregnskab vi nylig har faaet i Hænde, vil faa en ganske særlig Betydning for de følgende Aars Finanshusholdning, idet det bliver Indtægterne for dette Finansaar, som i meget væsentlig Grad vil influere paa det Finanslovsforslag for 1915—16, som skal fremlægges næste Efteraar. Jeg tænker paa den besynderlige Lov om et overordentligt Tilskud til Reservefonden, som blev indført i Skatteforhandlingernes ellefte Time som Højres Betingelse for at gaa med til Gennemførelsen af det sidste Hold Skattelove. Man vil erindre, at ifølge denne Lov skal der, naar Finanslovsforslaget for 1915—16 næste Aar fremlægges, paa dette opføres et Beløb som Henlæggelse til en urørlig Reservefond, et Beløb, svarende til det Beløb, hvormed de ordinære Indtægter i 1913—14 har overstøjet de ordinære Indtægter i 1912—13, udover 2 Procent, idet dog de Indtægtsposter, som blev væsentlig berørt af det sidste Hold nye Skattelove, er ansatte til en bestemt Sum, nemlig 42 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Naar man erindrer denne Bestemmelse, der, som i sin Tid fremhævet af en æret Højremand her i Salen, sigtede til at binde Bevillingsmyndighederne paa Hænder og Fødder, vil man se, at det maa opfattes som et stort Held, at det finansielle Gennembrud allerede har fundet Sted i det nys afsluttede Finansaar og ikke har ladet vente længere paa sig. Havde vi maattet vandre i Ørkenen endnu et Aars Tid, og var den gyldne Regn først faldet i det Finansaar, vi nu er inde i, vilde Finansministeren og Rigsdagen om et Aar være afskaarne fra al Handlefrihed, fra alt Initiativ, for saavidt der kræves pekuniære Midler til Gennemførelsen. Efter Resultatet af det Statsregnskab, vi har faaet Lejlighed til at se, og efter de Erfaringer, vi har gjort siden den 1. April, kan man vel med

temmelig Sikkerhed forudsige, at en saadan Situation ikke vil komme til at foreligge. Den Standard-Indtægt, der indbefattet de 2 pCt., som Statsregnskabet udviser, vil blive ca. 122 Mill. Kr.; indenfor denne Grænse vil Rigsdag og Regering til næste Aar have frit Spillerum for sine Dispositioner, og der er sikkert kun grumme ringe Chance for i hvert Fald i kendelig Grad at komme op over denne Grænse. Thi i Statsregnskabet for det Finansaar, vi nu er inde i, er vi — deri har det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) sikkert fuldstændig Ret — naaede til, om ikke selve Kulminationspunktet, saa dog i hvert Fald nær op dertil, og der er ikke nogen som helst Grund til i de første Aar at vente en Indtægtsstigning, som blot i nogen Grad kan sammenlignes med den, vi har kunnet glæde os ved sidste Aar. Vi staar utvivlsomt umiddelbart overfor en Stagnation, som jo under særlig ugunstige Omstændigheder kan blive til en Nedgang. Toldindtægterne for de første 6 Maaneder af dette Finansaar, April—September, er jo et paalideligt Barometer; det viser i Forhold til det foregaaende Finansaar en Nedgang af godt $\frac{1}{2}$ Mill. Kr.; naar man tager Hensyn til, at Kultolden er bortfaldet, bliver der en reel Indtægtsstigning paa 200,000 Kr. — en lille Smule mere —, men det er i hvert Fald grumme lidt i Sammenligning med den $1\frac{3}{4}$ Mill. Kr.s Indtægtsforøgelse, som fandt Sted i de tilsvarende Maaneder af sidste Finansaar; det vil sige, at vi i indeværende Finansaar vel neppe tør regne med en Fremgang af mer end allerhøjest $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., hvor vi sidste Finansaar havde en Fremgang af over 3 Mill. Kr. Jeg taler om Nettoudbyttet med Fradrag af Godtgørelser. Med andre Ord, vi staar overfor en Stagnation, der selvfølgelig ogsaa vil brede sig til en Række af Statens andre Hovedindtægtskilder. Der er ganske vist to store Indtægtskilder, om hvilke man tør antage, at de vil give forøgede Indtægter, om ikke netop i Aar, saa ad Aare. Jeg tænker paa Ejendomsskylden, i Kraft af den nye Vurdering, hvorom der blev fremsat Forslag i Forgaars; saa længe de høje Ejendomspriser holder sig, vil den ganske sikkert give et ikke saa ringe Merudbytte;